

The background of the entire image shows two anime characters in a brightly lit store. On the left is a girl with long, straight black hair and purple eyes, wearing a grey short-sleeved top with a dark collar and a brown backpack. On the right is a girl with short, wavy blonde hair tied with a red bow, wearing a red top. In the background, there are shelves with various items and a pink sign that says 'PEACH'.

Hataraku Maou-sama!!
Isekai Meikyuu de Harem wo
Isekai Ojisan
Kami Kuzu☆Idol
Kinsou no Vermeil
Kumicho Musume to Sewagakari
Lycoris Recoil
Made in Abyss: Retsujitsu no Ougonkyou
Shadows House 2nd Season
Yofukashi no Uta
Yoru wa Neko to Issho

anime

SZEZONOS ANIMÉKRŐL

Írta: Balu, Venom

Balu véleményei

Kezdek hozzászokni, hogy a nyári szezonok többségében túl sok mindent nem tartogatnak számomra, főleg a tavasziakhoz képest. Tavaly 20, idén 13 animét néztem a tavasszal, ehhez képest most nyáron elsőre 5 animét sikerült összeszednem, amik érdekesnek tűntek. Ebből pedig csak kettő volt olyan, ami tényleg nagyon tetszett, és nem csak úgy elmegy egynek. Bár az is igaz, hogy a nyáron volt egy kis animés válságom is, és emiatt is fogtak meg kevésbé az új sorozatok, isekaiokkal például egyáltalán nem is próbálkoztam ezúttal. De aztán még meggyőztek egy-két új címről, hogy adjak nekik esélyt, úgyhogy az eredeti ötöt feltornáztuk nyolcra.

Amit nem néztem

A folytatásokból meglesz még valamikor a **Made In Abyss**, ha egyszer késznek érzem magam a gore-ra, egyelőre szerintem nem lenne gyomrom hozzá. A **Kanojo, Okarishimasu** első évadát egészen szerettem anno, főleg Chizurut, Sumit (meg Umit), de ahogy most nekifutottam a folytatásnak, valahogy nem igazán működött a koncepció. Kazuya is eléggé idegesített, meg amikor feltűnt a másik két lány, akiket kevésbé bírtam, akkor ki is kapcsoltam a részt. Lehet, hogy csak azért maradt meg sokkal jobb élményként az első évad, mert azt még kezdőként néztem; most kevésbé volt már hozzá türelmem. A másik a **Youkoso Jitsuryoku**

Shijou Shugi no Kyoushitsu e (vagy rövidebben Classroom of the Elite) folytatása. Újra szerettem volna nézni az első évadot, mielőtt belekezek a másodikba, de nem tudtam rávenni magam, így ez is elmaradt. Régen szerettem (annak ellenére, hogy rengeteg negatív kritikát olvastam róla), de most tartok tőle, hogy mégsem tetszene igazán, mert kicsit neheztelek mostanában az olyan érzéketlen főszereplőkre, mint Ayanokouji.

Az újak közül nagy csalódás volt a **Mama-haha no Tsurego ga Moto Kano datta**. Még korábban láttam a PV-jét, és felkeltette az érdek-

lődésem, de az első rész annyira untatott, hogy utána nem is folytattam. Nem igazán ragadt magával a főszereplő páros sem, a mellékszereplőkről meg hallani sem akartam. De más meg azt mondta, hogy egész nézhető volt, úgyhogy lehet, hogy csak nekem nem volt hangulatom ilyen romcomhoz. Talán ezért nem fogott meg a **Kakkou no Iinazuke** sem. Illetve volt egy olyan örült megérzésem, hogy a **Warau Arsenotora Sun!** a szezon rejtett gyöngyszeme lehet, de messzebbre nem is lőhettem volna a céltól. Egyáltalán nem történt semmi olyan az első részben, ami legalább egy kicsit is felkeltené az érdeklődésem, hogy vajon mi fog ezután történni. Unalom a köbön.

Kinsou no Vermeil

Elég sok mindenben hasonlít egy isekaira (például a teljes címe legalább három sort kitenne). A főszereplő Alto, aki nem is tudja magáról, mennyi mágiával rendelkezik, megidéz egy démont, hogy legyen a szárnysegédje. Ez a démon

Vermeil-san, aki meglehetősen kirívó méretekkel rendelkezik (nem is tudom, hogy kapna-e melltar-tót ebben a méretben). Így együtt járnak a varázslóiskolába és a hálószobába, közben pedig néha legyőznek pár ellenséget. Ez az a fajta ecchi, amiben a srác az ártatlan tini szerepét kapja, a lány pedig ráveszi a rosszra, elcsábítja, és persze ő a dominánsabb fél. Nyilván van kifogás, miszerint csak így tudják gyarapítani a bennük lakozó mágiát. Fantasyból pedig az a fajta, amiben a főhős annyira hiper-szuper erős, hogy semmi és senki nem jelent neki kihívást.

Igazából szép a rajzolása, vannak benne jó harcok, egészen kedvelem a karaktereket (Lilia például pozitív csalódás volt), úgyhogy míg kiemelkedőnek semmiképpen sem mondanám, rossznak sem tartom.

Kumicho Musume to Sewagakari

Vannak azok az animék, amiket én a családpropaganda kategóriába sorolok. Ez annyit tesz, hogy valahogy arra szeretnék ösztönözni a japánokat, hogy házasodjanak és szaporodjanak, ezért a lehető legidillikusabban mutatják be ezeket. A házasságról szól például a *Tonikaku Kawaii*. A gyerekeknél pedig általában egy idősebb srác (aki lehet egy egyedülálló apa is) és egy imádnivaló kislány kapcsolatát bemutatva vennék rá az embereket, hogy vállaljanak gyereket. A kategória egyéb tagjai például a *Barakamon* és a *Kakushigoto*, meg persze a szóban forgó animénk. Amivel egyébként nincs is baj, mert nagyon wholesome történetek születnek ebből a koncepcióból.

Ezúttal a kislányra jóképű yakuzák vigyáznak, akik a kisgyerek előtt nem verhetik egymást agyon erőszakosan. Eredetileg nem terveztem nézni, de Yuuko rábeszélte, hogy nézzek bele az első részbe, aztán megtetszett. Imádnivalóak a szereplők interakciói, vannak komolyabb részek, viccesebb részek, de főleg a cukiság uralkodik. Néha kicsit laposabb tud lenni, de aki szereti a családos animéket meg a cuki rosszfiúkat, annak ajánlom.

Yofukashi no Uta

Ez volt és látszólag maradt is a szezon leghájpoltabb friss animéje, ami nem második vagy negyedik évaddal tért vissza. Emiatt beleztem, habár nem tűnt annyira érdekesnek a leírás alapján. Hiszen arról szól, hogy egy álmatlanságban szenvedő srác kóborol éjszaka az üres utcákon, találkozik egy vámpírral, majd ketten kóborolnak az üres utcákon. Mégis pozitív csalódás volt, mert ennek ellenére teljesen lekötött, és nagyon jó volt hallgatni a beszélgetéseiket.

Satou Gen adja a főszereplő Yamori Kou hangját, egyszer már hallottam főszerepben Tomozaki-kunként, de most kifejezetten megfogott az alakítása. Vicces, hogy a vámpír rendben van a perverz beszélőséggel, de ha szerelemről van szó, akkor elpirul és zavarba jön. A mellékszereplők kevésbé voltak szimpatikusak, de tetszik, ahogy lassan többet megtudunk Yamori múltjáról, illetve a vámpírok működéséről. (Egyébként nem tudtam, hogy a vérszívás ilyen szexi elfoglaltság.)

Kami Kuzu ☆ Idol

Ez az egyetlen anime, ami a cikk írásakor már befejeződött, ugyanis csak 10 részes volt. Eredetileg ezt sem terveztem, de egy másik barátom meggyőzött, hogy adjak neki egy esélyt. Érdekes egy idolanime volt, az biztos. A főszereplőnk egy lusta pénzmániás, akinek semmi kedve dolgozni, és csak azért lett idol, mert azt hitte, hogy így munka nélkül dőlnek a yenek. Jó nagyot tévedett. De aztán egy nap szerencsére

találkozik egy elhunyt szuperidol túlbuzgó szellemével, aki szellemhez hűen meg tudja szállni a testét és átvenni a színpadon az irányítást. Részben a kettejük együttműködését, a harmadik taghoz és más idolcsapatokhoz való viszonyukat nézzük, illetve a főszereplő három legnagyobb fanjának a klubjából is sok jelenetet kapunk. (Utóbbiak voltak a kedvenceim, zseniálisak.) Inkább vígjáték volt, de egy-két komolyabb sztori is akadt. Tudni kell rólam, hogy amennyire szeretem az idolaniméket, annyira nem bírom általában a zenéjüket, és ez itt sincs máshogy sajnós. Ám a tánc animációja nagyon jó volt, nem voltak teljesen szinkronban, ahogy a valóságban sem így működik, tehát nagyon realiztikusra csinálták a mozgást. Kár, hogy a 3D-s modellek bűnrondák. (Mint amikor nagyit süt valami isteni finom sütit, csak el kell vonatkoztatni a tényről, hogy külsőre egy rakás kakinak néz ki.) De összességében egész jó kis anime volt.

Hataraku Maou-sama!!

Novemberben néztem meg az első évadot, amikor bejelentették, hogy 9 év után érkezik a folytatás. És meglepően tetszett. Ha lenne folytatása az 5 különleges isekai-cikknek (*AniMagazin 63.*), akkor jó eséllyel indulna egy helyért a listában. Hiszen reverse isekai, tehát a hősök és a démonok egy fantáziavilágából kerülnek át a mi világunkba. És így fog az alvilág ura, a hatalmas Sátán a MgRonald'sban dolgozni.

Időközben történt egy stúdióváltás, amivel a grafika is kissé más lett. Ugyan az eredeti szerintem jobban nézett ki, az új sem rossz. De a sztorit határozottan jobban élveztem az első évadban. Most behoztak egy kisgyereket, és családosit játszanak az ősellenségek, amit kevésbé tudok értékelni. De még így is vannak érdekes és vicces részek, úgyhogy örülök a folytatásnak.

Yoru wa Neko to Issho

Mielőtt rátérünk a két díjnyertes animére, megemlíteném ezt a shortot. Már a szezonos listában kinéztem magamnak, hiszen macskákról szól, és érdekes a grafikája. Vártam, hogy feltöltés valahova, aztán ott bukkantam rá, ahol a legkevésbé vártam: YouTube-on. A short itt tényleg rövidet jelent, a két és fél perces részekből másfél perc az ending, vagyis részenként 1 percnyi anyagot kapunk. Annyira nem fogott meg a hangtechnika, illetve az időkorlát miatt az epizódok sem tudnak túl sok mindent mutatni. De röpké egyper-

ces semmiségnek elmegy, kicsit cuki, kicsit vicces és nagyon macskás.

Lycoris Recoil

Ezt sem terveztem, mégis annak a két animének az egyike lett, amiből minden héten nagyon vártam az új részt. Venom vett rá, hogy nézek bele, és már az első rész is rögtön szimpatikus volt, aztán meg teljesen beszippantott. Az elején inkább az volt a lényeg, hogy a cuki lányok cuki dolgokat csinálnak témán, valamint a cuki lányok baromi menő lövöldözős csatákban harcolnak té-

mán keresztül megismerjük a karaktereket. Utána pedig a sztori és Chisato múltja is érdekesebb lett. Már csak abban reménykedem, hogy a végét nem rontják el, ugyanis egy original szériáról van szó, nem mangaadaptációról. Nagyon jó volt nézni a két főszereplő dinamikáját, ahogy lassan összebarátkoznak és megértik egymást. Chisatót szerintem még jó pár évadon át is szívesen elnézném, ahogy a pozitív kisugárzásával átítat mindent. A yuri bait fanservice-t is jobban élveztem, mint gondoltam volna. Tök jó openinget és endinget kaptam, gyönyörű a grafikája és az animáció, nagyon tetszenek a színek is. A szezon elején még azt mondtam, hogy nincs esélye a Lycorisnak utolérni a *Shadows House*-t, azonban most már úgy vagyok vele, hogy ha elégedett leszek a végével is, akkor gond nélkül felveszi vele a versenyt.

Shadows House 2nd Season

Tulajdonképpen az egyetlen anime, amit tényleg nagyon vártam a szezonból. Az első évad az első szezonértékelős cikkemben ([AM 62.](#)) szerepelt, méghozzá rangsorolva második helyen a *Fruits Basket* után. Még a mangát is elolvastam az akkor aktuális fejezetekig, tehát nagyon megfogott a történet. Ez pedig a második évadra sem változott, hozta azt a minőséget, amit elvártam tőle. Még úgy is lekötött az anime, hogy többé-kevésbé emlékeztem, mi fog történni. Szeretem a rejtélyes és hátborzongató hangulatot, ami átjárja a sorozatot, illetve az ezzel teljesen ellentétben

álló rengeteg cukiságot és wholesome jelenetet is. Ez az évad sokkal több új szereplőt mutat be, ami még érdekesebbé tesz mindent. ReoNa endingje a tavalyi év egyik legjobb száma volt szerintem, ezúttal pedig az openinget énekelte az évadhoz. Sajnos annyira nem jött be, mint a Nai Nai, de a gyönyörű rajzolással és az egy-két szimbolikus utalással együtt már elégedett vagyok. Most az ending egy ClariS-szám lett, a klip középpontjában pedig Barbara és Maryrose vannak, és ez fogott meg ezúttal is jobban. Az anime pedig viszi a pálmát nálam a szezonban, úgyhogy ajánlom az első évadtól, ha valaki nem találkozott még ezzel a címmel.

Az őszi szezon első ránézésre jóval ígérete-sebbnek tűnik, hiszen az animék átböngészése nélkül is tudok jó pár címet mondani, amiket kimondottan várok: Spy x Family, Fumetsu no Anata e, Mairimashita! Iruma-kun és a Blue Lock. Igaz, hogy ezeket jó eséllyel nem hétről hétre, hanem egyben fogom nézni. Kíváncsi leszek, hogy a friss címek miket fognak még tartogatni.

Venom véleményei

Régen nem írtam ajánlót a magazinba, de a mostani szezont valahogy nem akartam kihagyni, mivel annyi jó sorozat érkezett, hogy muszáj picit mesélnem róluk. Kaptunk pár folytatást, amikre régóta vártunk, néhány egész jó adaptációt és egy fantasztikus original animét, amit sanszosan még sokáig emlegetni fogunk. Csapjunk is bele!

Kezdjük a nagy visszatérőkkel. Most nem fogok kitérni az olyanokra, mint a sokadik **Love Live** folytatás, mivel aki szereti ezeket, az úgyis nézi, a történet meg amúgy sem változott az elmúlt 10 évben. Annál érdekesebb viszont a **Hataraku Maou-sama!! (The Devil is a Part-Timer! Season 2)** második szezona, amire majdnem 10 évet kellett várni. A 2013-as előzmény hatalmas sikert aratott, az egyik legjobb isekai, vagyis inkább „fordított” isekai, ahol egy másik világból átmenekül két hatalmas démon a modern Japánba, nyomukban pedig a szent lovag hölgygel. Mindannyian elveszítik

hatalmuk jó részét, így kénytelenek civil munkát keresni. A fődémon, Satan, Maou Sadao néven gyorséttermi alkalmazott lesz, míg a hű szolgálja, Ashiya a szegényes lakásukban mos, főz és takarít. A lovag Yusha Emi álnéven telefonos ügyfélszolgálati munkát szerez, és a fogát csikorgatja, hogy képtelen teljesíteni a küldetését. Hogy megoldják a hazajutás problémáját, a két fél ideiglenesen békét köt, és egyik kalandból a másikba csöppennek, ahol bizony nemcsak a maradék varázs hatalmukat, de a kényszer szövetségüket is próbára kell tenniük. Vicces volt, eredeti volt, jópofa volt... hogy miért kellett mégis 2022-ig várni a folytatásra, azt senki sem érti, de egy stúdió és látványos karakterdizájn váltás után megérkezett, és... egész jó. Nem annyira vicces, eredeti és jópofa, mint az első szezona, de némi jóindulattal elmondható, hogy megérte rá várni.

2017-ben a Made in Abyss hatalmas meglepetést okozott mindenkinek. Az aranyos, gyerekes felszíne alatt egy vérfomoly és nagyon izgalmas fantasy történet bontakozott ki, ami bizony nem volt szégyenlős brutalitás terén sem. A történetbe nem is mennék most mélyen bele (heh...), mert az **58. számban** már írtam a sorozatról és a mozifilmekről bővebben. A **Made in Abyss: Retsujitsu no Ougonkyou (The Golden City of the Scorching Sun)** ott folytatódik, ahol a 3. mozifilm véget ért, Riko, Reg és Nanachi egy misztikus felvonón alámerülnek az Abyss olyan szintjére, ahonnan szinte még senki sem tért vissza, és amit ott találnak, az bizony még a nézőt is

ámulatba ejti. Egy kis várost, aminek lakói régen elvesztették emberi alakjukat, bizarr kreatúrákká váltak, elfeledve a felszínt és minden mást. A városnak nemcsak a lakói, de a szabályai is morbidak, szinte mindennek értéke van, és ez az érték minden felül áll. Értéket csak értékkel lehet cserélni, legyen az étel, használati eszköz vagy akár egy letépett végtag vagy belső szerv. A városon kívül Reg összefut egy különös lényel, Faputával, akit a helyiek a hercegnőjüknek tartanak, de a városba nem léphet be. Faputa a sorozat legizgalmasabb új szereplője, a 4 karú, kissé állatias, időnként ara-

nyos, máskor torz, groteszk figura nagyon szerethető... és sajnálható. Ahogy hőseink megismerik a város rettenetes, vérrel írt történetét, rájönnek, hogy ennek a kalandnak sem lesz jó vége. Már a 3. mozifilmbe is gyomorforgató jeleneteket kaptunk, megcsönkített gyerekekkel és hasonlókkal, de a 2. szezona bizony rendszeresen előfordul a kannibalizmus, öncsonkítás és más rettenetes események. Szóval csak azoknak tudom ajánlani, akik nem rettennek meg a komolyabb témáktól, de nekik kötelezően. Viszont amit mindenképpen kiemelnék pluszban, az Kuno Misaki zseniális alakítása. Őt eddig főleg kislány szerepekben hallhattuk, de itt, kettős szerepben, Irumyuuiként és Faputaként amit előad, az elképesztő. Ha ezért nem kap díjat, akkor nincs igazság.

Ennyit a folytatásokról, most lássuk az újdonságokat. Kezdsenek mindjárt itt egy speciális eset, mivel bár nyári anime, de a Japánban jelenleg is pusztító covid miatt nem tudták befejezni a sorozatot, így csak a fele ment le, és októberben ismét kezdik az elejétől.

Ez lenne az az **Isekai Ojisan (Uncle from Another World)**, mely talán az egyike mostanában azon animéknek, amin rendszeresen hangosan felnevettem. Egy tinédzser japán, finoman szólva sem szép, de annál geekőbb srác egy nap kómába esik valamikor a 90-es évek végén, majd sok év múlva a napjainkban felébred. Viszont a kóma alatt a lelke egy másik világban járt, ahol lehetett volna hatalmas világmegváltó hős, de mivel csak egy idióta szerencsétlen otakuról van szó, akinek minden tudása a videójátékokból származik, így leginkább csak csetlik-botlik és kínos helyzetekbe hozza magát. Amiből valójában nem sokat fog fel, tekintve, hogy zéró szociális érzéke van, képtelen értelmezni a környezete reakcióit. Ébredése után az egyik rokona, egy fiatal srác fogadja be, aki kezdetben nem hiszi el a bácsikája zavaros történeteit, de miután szembesül azzal, hogy valóban képes varázsolni... az egész életük a feje tetejére áll. Hősrünk egy 30-as férfi testében ragadt gyerek, aki döbbenetesen veszi tudomásul a modern vívmányokat, az internet fejlődését, a Twittert és a Youtube-ot,

és a legnagyobb tragédiája, hogy a SEGA nemhogy nem lett a legnagyobb játékfejlesztő, de már konzolokat sem gyárt.

Fantasztikusan intelligens humorral átszőtt isekai paródia, amit mindenkinek nagyon tudok ajánlani majd októberben, amikor végre teljes egészében láthatjuk.

A **Yofukashi no Uta (Call of the Night)** engem már az első epizóddal megvett, ugyanis nagyon kellemes emlékeket idézett fel bennem: amikor 20 évvel ezelőtti anime találkozók után éjszaka sétáltam haza a kihalt kisvárosi utcákon. Volt benne valami nagyon megnyugtató, a csillagos égbolt, a csendes utcák, az éjszaka fényei... Az animénk főhőse, a 14 éves Ko álmatlanságban szenved, így éjszaka alvás helyett az utcákon sétál, merengve az élet dolgain. Egy este viszont társasága akad, megjelenik előtte egy fiatal lány, akiről hamarosan kiderül, hogy vámpír, majd némi véradás után lassan megismerkednek, és onnantól az éjszakákat együtt töltik. Persze nem úúúgy... csak

ahogy a fiatalok szokták, beszélgetnek, sétálnak és az emberi kapcsolatokról filozofálnak. Ko nem is bánná, ha a lány, Nazuna, őt is vámpírrá változtatná, de ennek van egy furcsa feltétele, a leendő vérszívónak bele kell szeretnie a másikba. Ko és Nazuna kapcsolata bár lassan elmélyül, nagyon kötődnek egymáshoz, de a szerelem nem is olyan egyszerű dolog.

Aranyos, látványos, szórakoztató, erotikus és kicsit melankolikus, így tudnám leginkább jellemezni ezt a sorozatot. Nincsenek nagy vámpiros klisék, se harcok (na jó, azért néha előfordul némi bunyó), inkább csak amolyan éjszakai életképek, szerencsére egyáltalán nem túlbonyolított dialógusokkal. Éjszakai baglyoknak kötelező anime.

Kinsou no Vermeil: Gakeppuchi Majutsushi wa Saikyou no Yakusai to Mahou Sekai wo Tsukisusumu, avagy röviden: **Vermeil in Gold**, egy már-már vérklisés fantasy sorozat, amit leginkább két dolog emel ki a totális közepszerűségből: a nagyon igényes vizualitása és maga a címszereplő, Vermeil, aki egy perverz, magas démonhölgy, hatalmas keblekkel megáldva, amiket nem fél használni. Vermeilt egy fiatal srác, Alto idézi meg, aki egy varázslóiskola növendéke, és az egyik vizsgafeladata egy familiáris beszerzése. Persze arra ő sem számított, hogy egy elképesztő hatalommal (és szexuális étvágygal) rendelkező démont fog megidézni, de nincs visszaút. Alto kénytelen szövetségre lépni Vermeillel, és elszen-

vedni azt a rengeteg pucérkodást és csókolózást, amit a hölgy igényel (ti is sajnáljátok gondolom szegényt). Párosuk természetesen egyik kalandból a másikba csöppen, amiknek a végén Vermeil libidója csökken, Altoé meg kialakul... jah, ennyi.

Klisés, de a maga módján élvezetes kis fantasy sorozat, aminek remélem, lesz második szezonja, mert bármilyen furán is hangzik, azért az utolsó 2 epizódra tényleg izgalmassá válik, és kíváncsi lettem, hogy hogyan is tovább.

A nyári szezonban különös módon amit még a Made in Abyss-nál is jobban vártam, az az **Isekai Meikyu de Harem wo (Harem in the Labyrinth of Another World)** volt, ami picit morbid, mivel se a háremért, sem a modern isekai sorozatokért nem ugrálok már egy jó ideje. A manga és a light novel (illetve webnovel) már évek óta fut, elég nagy sikerrel, és nem tagadom, hogy engem is beszippantott egy ideje. Talán úgyis lehetne jellemezni, hogy egy **Sword Art Online** mellékszál, ahol a főhős nem is akar ártatlan jófiú lenni.

Persze itt most nem arra kell gondolni, hogy nyáladzó sorozatgyilkos lenne a főszereplő, hanem Michio az a srác, aki egy pillanatig sem finomkodik, ha harcról vagy nőkről van szó. És ez vagy végtelenül szimpatikussá vagy elviselhetetlenül ellenszenvessé teszi a sorozatot.

Michio egy átlagos isekai hős, aki átkerül egy fantasy világba, ahol természetesen mmorpg szabályok vannak. Bár nincsenek nagy superképeségei, de kezdésnek kap pár elég erős felszerelést, és sok tapasztalata van a videójátékok terén is, így elég könnyen beilleszkedik az új kör-

nyezetbe. Viszont itt nincs nagy cél, nincs legyőzendő démon király, sem elrabolt hercegnők, csak a mindennapi élet. Michio pedig ezt igyekszik maximálisan kihasználni. Ha pénz kell, akkor kíméletlenül (és nagyon véresen) mészárol le banditákat és szörnyeket, az értük kapott jutalmat pedig egy rabszolga kereskedőnél költi el, elsőként a gyönyörű Roxanne-ra, akivel ezután közösen derítik fel a város melletti labirintust... esténként pedig egymás testét. Michio ugyanis nem fogadott cölibátust, mint a többi isekai hős, ő bizony esténként ágynak dönti Roxanne-t, kihasználva azt a helyzetet, hogy a lányt bizony szexrabszolgaként adták neki oda.

Se a manga, sem az anime nem takargat semmit, szóval maximálisan 18 éven felülieknek javasolt csak a sorozat. A manga nagyon igényes és szerethető, az anime viszont szerintem egy picit túlságosan is aprólékosan próbálta adaptálni, ami miatt lassúnak és kicsit céltalannak tűnik. Leginkább csak a manga mellé ajánlom kiegészítésnek, és nagyon remélem, hogy jönnek a folytatások, mert hiába van a címében hárem, a TV sorozatban ebből semmit sem kapunk.

És a végére egy olyan anime, aminek a trailerre alapján semmit sem vártunk, és a szezon legnagyobb durranása lett, a **Lycoris Recoil**.

Japánban a közeljövőben szinte teljesen felszámolták a terrorizmust. Egy titkos szervezet, a DA (Direct Attack) fiatal lányokat képzett ki lel-

ketlen gyilkosokká, kódnevükön Lycoris-okká, és a segítségükkel sorban kivégeztek mindenkit, akinél csak felmerült a terror gyanúja. Az egyik Lycoris, Takina egy elhibázott bevetés után büntetésből új feladatot kap: segítenie és tanulnia kell a legendás Ex-Lycoris, Chisato mellett. A híres Chisato viszont nagyon nem olyan, mint azt a harcedzett és katonai fegyelmet tanult Takina elképzelte, hanem egy csacsogó, szőke, örökvidám csajszi, aki egy kávézóban dolgozik. Persze mindez csak álca, ha kell, akkor Chisato is előkapja a fegyvert, ám sosem öl, csak gumilövedékekkel ártalmatlanítja

ellenfeleit. Takina kezdetben nagyon nem találja a helyét a kávézóban, de ahogy azt sejteni lehet, a két lány összebarátkozik, és végül belekeverednek egy nagyon komoly terrorista akcióba, ami egész Japánt készül alapjaiban felforgatni.

Nem is akarok erről többet mesélni, mindenki nézze meg, mert elképesztően látványos, humoros, megható, akciódús és imádnivaló sorozat. Chisato és Takina párosa elrabolta az internetezők szívét, millió rajongójuk lett szinte hetek alatt, és nem is csoda. A két lány között megvan a kémia, ahogy szépen lassan a legjobb barátokká válnak, azt valami szívmengető nézni. Mindemellert az akció részek sem egyszerűek, néha az olyan akciófilmeket idézik meg, mint a *Die Hard* vagy a *John Wick*, szóval akiket a vicces lányok nem is mozgatnak meg, azoknak tetszeni fog, amikor előkerülnek a fegyverek.

A Lycoris Recoil már most szinte biztosan menni fog az év animéje címéért, és bizony nagyon jók az esélyei. Ne hagyjátok ki.

*Ez lett volna a mostani ajánlóm, persze még akadnak érdekes sorozatok, mint az **Overlord IV**, a **When Will Ayumu Make His Move?** és a **The Maid I Hired Recently Is Mysterious**, de ezekről egy későbbi mini ajánlóban írok majd. Hamarosan érkezik az őszi szezon, ahol végre megtudjuk, hogy a **Chainsaw Man** valóban megérdemli-e azt a mérhetetlen nagy hype-ot, ami az elmúlt pár évben övezi... pár hét és kiderül.*